

κῶν παρατηρήσεων», μεγάλως καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐπιδοκιμαθεῖσαν.

2. ΚΑΛΛΙΟΓΙΑ

α) Ποίησις.

Ἀπὸ τῶν πρώτων στιγμῶν τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας ἐσβέσθησαν τὰ δημοτικὰ ἄσματα. Ἡ Μοῦσα ἤδη καλλιεργούμενη ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἣτις ἀνέκυψεν, ἔπαυσε διὰ τραγέων ἀλλ' ὑψηλῶν τόνων αὐτοσχεδίως ἐκφέρουσα πόθους ἤδη ἐκπληρωθέντας. Ἀλλ' ὅτε τὸ ἔθνος ἠσθάνθη ἐπανελθούσας πάσας τὰς ζωτικὰς αὐτοῦ δυνάμεις, ἐπόμενον ἦν μετὰ τῶν λοιπῶν τῆς φιλολογίας κλάδων ν' ἀναθάλη παρ' αὐτῷ καὶ ὁ εὐγενέστερος τῆς ποιήσεως. Καὶ οἱ μὲν πλείστοι τῶν εἰς αὐτὴν ἐπιτιδομένων, τὴν ποίησιν ἐννοοῦντες ὡς τὸ εὐγενέστατον ἄνθος τῆς καλλιτελείας, ἐπεμελοῦντο τῆς γλώσσης, ἣν διεμόρφου ἡ παιδεία καὶ ἡ ἀγωγή, καὶ ἣτις εὕρισκεν ἀκένωτον πλουτισμοῦ ταμεῖον ἐν τοῖς κληροδοτηθεῖσιν ἡμῖν θησαυροῖς τῆς ἀρχαίας φιλολογίας.

Ἀλλ' ὑπῆρχον καὶ οἱ εἶτε πρεσβεύοντες ὅτι

